

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย

พุทธศักราช ๒๕๓๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๓๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ และมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๓๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงเสริมฐการออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๓๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงเสริมฐการ ออกตามความในพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๕๓๑ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ คนประจำเรือไทยที่ได้จดทะเบียนตามความในมาตรา ๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ เพื่อให้ประกอบ การขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศโดยเฉพาะ ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติ ไทยไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้า”

ข้อ ๒ ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับให้ เจ้าของเรือไทยที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ เรือไทย พุทธศักราช ๒๔๙๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ เรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ไว้ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และไม่สามารถจัดหาคนประจำเรือที่มีสัญชาติไทยได้ตามจำนวนใน ข้อ ๑๒ ได้รับการผ่อนผันไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๒ แต่เจ้าของเรือ ดังกล่าวต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีคนประจำเรือที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละยี่สิบห้าในครั้งแรก

(๒) จัดให้มีคนประจำเรือที่มีสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละห้าสิบในบทที่สอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๔

หม่อมหลวงเชิงชาญ กำภู

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๕ กรกฎาคม ๒๕๓๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติเรือไทย พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเรือไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้กำหนดให้คนประจำเรือไทยที่ได้จดทะเบียนตามความในมาตรา ๑ ทวิ เพื่อใช้ประกอบการขนส่งทางทะเลระหว่างประเทศโดยเฉพาะต้องมีอัตราส่วนของบุคคลที่มีสัญชาติไทยตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้